

2022 m. rugsėjo 14 d. Gugler France pateiktas apeliacinis skundas dėl 2022 m. liepos 13 d. Bendrojo Teismo (trečioji kolegija) priimto sprendimo byloje T-147/21, Gugler France/ EUIPO – Gugler (GUGLER)

(Byla C-594/22 P)

(2023/C 35/26)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: *Gugler France*, atstovaujama advokato S. Guerlain

Kitos proceso šalys: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO), Alexander Gugler

2022 m. gruodžio 5 d. nutartimi Teisingumo Teismas (prašymus priimti apeliacinį skundą nagrinėjanti kolegija) nutarė, kad apeliacinis skundas negali būti priimtas ir kad *Gugler France* turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

2022 m. rugsėjo 29 d. Cour constitutionnelle (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Belgian Association of Tax Lawyers ir kt./ Premier ministre/ Eerste Minister

(Byla C-623/22)

(2023/C 35/27)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Cour constitutionnelle

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjai: *Belgian Association of Tax Lawyer, Ordre des barreaux francophones et germanophone, Orde van Vlaamse Balies* ir kt., *Institut des conseillers fiscaux et des experts-comptables* ir kt.

Atsakovas: *Premier ministre/ Eerste Minister*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2018 m. gegužės 25 d. Tarybos direktyva (ES) 2018/822, kuria dėl privalomų automatinių apmokestinimo srities informacijos, susijusios su pranešiniais tarpvalstybiniais susitarimais, mainų iš dalies keičiama Direktyva 2011/16/ES⁽¹⁾, pažeidžiama Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnio 3 dalis ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 20 ir 21 straipsniai, o konkrečiai – šiomis nuostatomis garantuojamas lygybės ir nediskriminavimo principas, nes Direktyvoje (ES) 2018/822 prievolė pranešti apie praneštinius tarpvalstybinius susitarimus taikoma ne vien pelno mokesčiui, bet ir visiems mokesčiams, patenkantiems į 2011 m. vasario 15 d. Tarybos direktyvos 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje ir panaikinančios Direktyvą 77/799/EEB⁽²⁾ taikymo sritį, todėl Belgijos teisėje į jos taikymo sritį patenka ne tik pelno mokesčiai, bet ir kiti tiesioginiai mokesčiai, kaip ir netiesioginiai mokesčiai, kaip antai registracijos mokesčiai?
2. Ar minėta Direktyva (ES) 2018/822 pažeidžiamas teisėtumo baudžiamosiose bylose principas, garantuojamas Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 49 straipsnio 1 dalimi ir Europos žmogaus teisių konvencijos 7 straipsnio 1 dalimi, pažeidžiamas bendrasis teisinio saugumo principas ir pažeidžiama teisė į privataus gyvenimo gerbimą, garantuojama Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 7 straipsnyje bei Europos žmogaus teisių konvencijos 8 straipsnyje, nes sąvokos „susitarimas“ (taigi ir „tarpvalstybinis susitarimas“, „rinkai skirtas susitarimas“ bei „individualizuotas

susitarimas“), „tarpininkas“, „dalyvis“, „asocijuotoji įmonė“, apibūdinimas „tarpvalstybinis“, įvairūs „požymiai“ ir „pagrindinės naudos kriterijus“, pagal kurį Direktyvoje (ES) 2018/822 nustatoma prievolės pranešti apie praneštinus tarpvalstybinius susitarimus taikymo sritis ir aprėptis, nėra pakankamai aiškūs ir tikslūs?

3. Ar minėta Direktyva (ES) 2018/822, ypač tiek, kiek ja į minėtą Direktyvą 2011/16/ES įtraukiamos 8ab straipsnio 1 ir 7 dalys, pažeidžiamas teisėtumo baudžiamosiose bylose principas, įtvirtintas Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 49 straipsnio 1 dalyje ir Europos žmogaus teisių konvencijos 7 straipsnio 1 dalyje, ir ar ja pažeidžiama Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 7 straipsnyje ir Europos žmogaus teisių konvencijos 8 straipsnyje įtvirtinta teisė į privataus gyvenimo gerbimą, nes 30 dienų laikotarpio, per kurį atitinkamas tarpininkas ar mokesčių mokėtojas turi įvykdyti prievolę pranešti apie praneštiną tarpvalstybinį susitarimą, pradžios momentas nustatytas nepakankamai aiškiai ir tiksliai?
4. Ar Direktyvos 2018/822 1 straipsnio 2 punktu pažeidžiama teisė į teisingą bylos nagrinėjimą, kuri garantuojama Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 7 straipsniu, ir teisė į privataus gyvenimo gerbimą, kuri garantuojama Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 8 straipsniu, tiek, kiek pagal naują 8ab straipsnio, kuris buvo įterptas į [Direktyvą 2011/16], 5 dalį numatoma, jog jei valstybė narė imasi būtinų priemonių, kuriomis tarpininkams suteikiama teisė būti atleistiems nuo prievolės pateikti informaciją apie praneštiną tarpvalstybinį susitarimą, jeigu tokios prievolės pateikti informaciją įgyvendinimu būtų pažeidžiama profesinė paslaptis pagal tos valstybės narės nacionalinę teisę, ši valstybė turi įpareigoti tarpininkus nedelsiant informuoti kiekvieną kitą tarpininką arba, jeigu kito tarpininko nėra, atitinkamą mokesčių mokėtoją apie jų prievolės pranešti, kai dėl tokio įpareigojimo tarpininkas, kuris privalo saugoti profesinę paslaptį pagal tos valstybės narės teisę gresiant baudžiamajai atsakomybei, turi atskleisti informaciją, kurią sužinojo vykdydamas savo profesinę veiklą, kitam tarpininkui, kuris nėra jo klientas?
5. Ar minėta Direktyva (ES) 2018/822 pažeidžiama teisė į privataus gyvenimo gerbimą, garantuojama Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 7 straipsnyje ir Europos žmogaus teisių konvencijos 8 straipsnyje, kadangi pareiga pranešti apie praneštinus tarpvalstybinius susitarimus reikštų atitinkamų tarpininkų ir mokesčių mokėtojų teisės į privataus gyvenimo gerbimą pažeidimą, kuris nebūtų pagrįstai pateisinamas ir proporcingas atsižvelgiant į siekiamus tikslus ir nebūtų reikšmingas siekiant tikslo užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą?

(¹) OL L 139, 2018, p. 1.

(²) OL L 64, 2011, p. 1.

2022 m. spalio 12 d. *Rechtbank Gelderland* (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje X / *Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht*

(Byla C-639/22)

(2023/C 35/28)

Proceso kalba: nyderlandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Rechtbank Gelderland

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: X

Atsakovas: *Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht*

Prejudicinis klausimas

Ar Direktyvos 2006/112 (¹) 135 straipsnio 1 dalies g punktas turi būti aiškinamas taip, kad pensijų fondo, kaip antai nagrinėjamo pagrindinėje byloje, dalyviai gali būti laikomi prisiėmusiais investavimo riziką, ir ar dėl to pensijų fondas yra „specialus investicinis fondas“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą? Ar šiuo atveju svarbu: